

M U N I
F S S

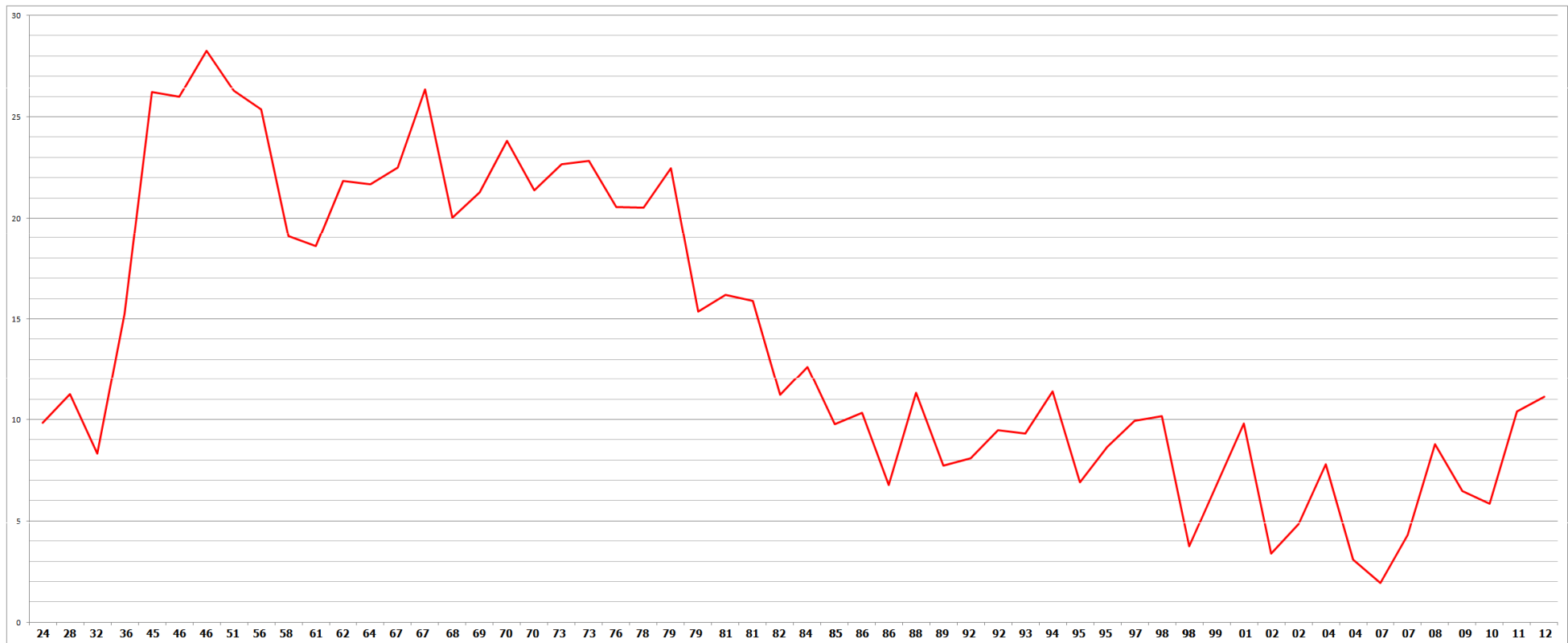
Komunistická strana Francie

Francouzská politika a politické strany

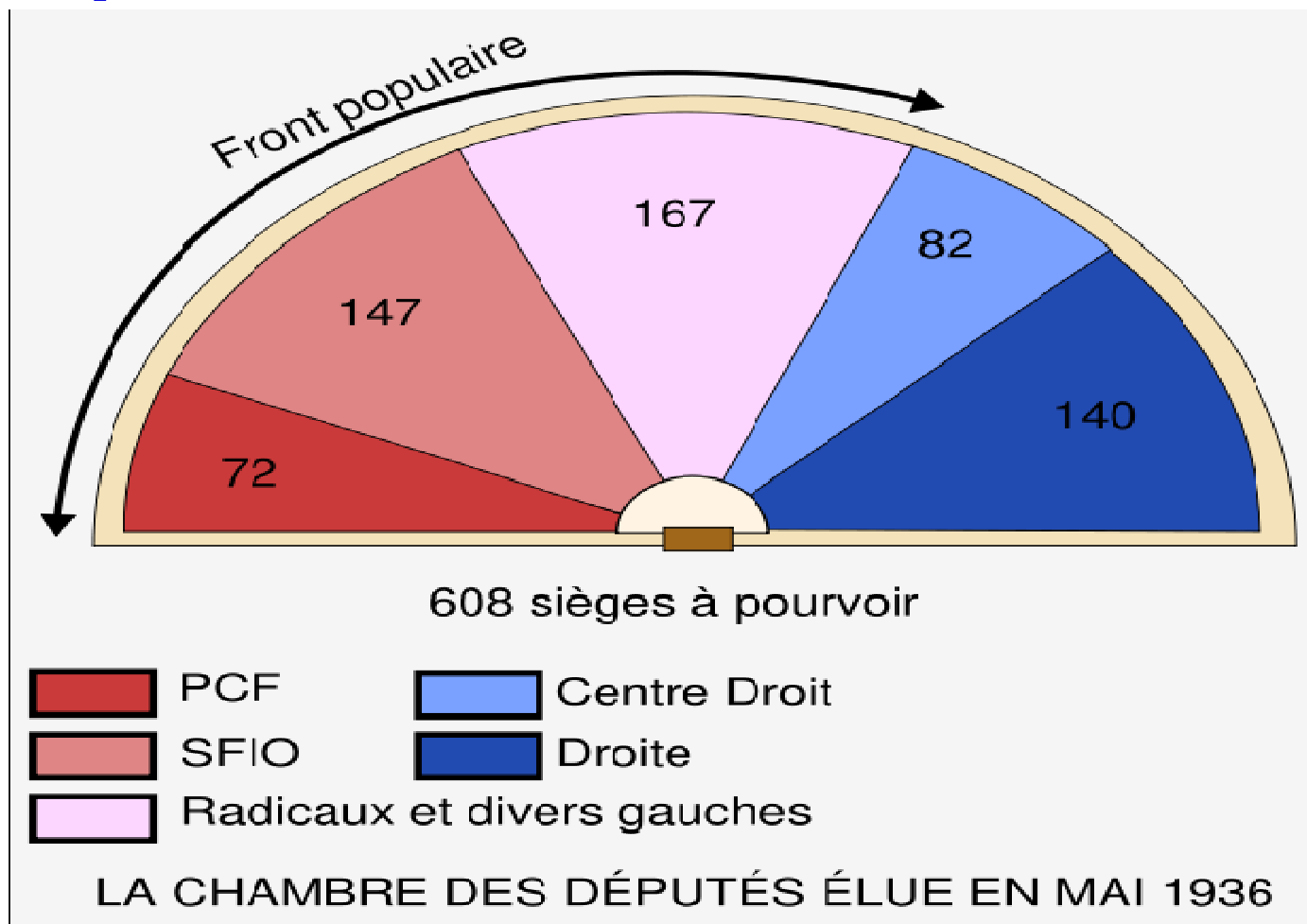
Komunistická strana Francie

- je těžké zaujmout neutrální postoj (pro/proti)
- strana pevného jádra, vzorných voličů, dobře organizovaní
- strana masová (800 000 členů v roce 1946)
- problém vztahu k Moskvě
- uznávají dlouho revoluci jako metodu k dosažení cíle
- studená válka ve Francii je promítnutá do konfrontace PCF a ostatní
- podpora Sovětské politiky ve střední Evropě
- neprošly destalinizací jako jiné strany
- po celou dobu jsou „stalinskou protirežimní stranou“

1920 - 2012

Front populaire

1940 – 1947

- Za Vichy se o nich hovoří jako o straně 75 000 zastřelených, ale skutečnost je nižší číslo
- po roce 1944 se už neprojevuje jen jako strana „Sovětského svazu“, ale jako strana, která se snaží bránit zájmy nemajetných a chudých
- komunisté požadují vznik parlamentu o jedné komoře, kterému by patřila veškerá moc, v referendu to neprojde a dále oslabuje
- 1947, nedobrovolný odchod z vlády do opozice a zde zůstávají až do roku 1981

PCF 1920 – 1940

- Vznik 1920, odštěpení od SFIO a jako reakce na VŘSR
- Postupně plní požadavky III. Internacionály, strana „Sovětského typu“
- Rok 1924 – první volby, SFIC (Francouzská sekce komunistické internacionály) 9,5% a 26 poslanců (SFIO – 104)
- 1928, volby 11,3% a 12 poslanců, bolševizace strany, třídní boj apod.
- 1932, 8,4% a 11 poslanců
- 1936, 15,2% hlasů a 72 poslanců
- Dohoda, že z levicových stran zůstane do druhého kola voleb jen ten, kdo získá v prvním kole nejvíce hlasů a ostatní ho v tom podporují
- PCF se nakonec vládní role neúčastní

PCF dle Perottina

- Po roce 1946 a dále jsou opoziční stranou s dobrými výsledky,
- jsou vnímáni jako strana „Východu“
- protože tam neproběhla krize 30. let, nepotřebují pomoc USA

- dobrá spolupráce s odbory
- neustále těží z odboje let 1940 - 1944
- kritizují vládní dekolonizační politiku

- souhlasí s intervencí do centra Uher (1956)
- kritizují „monarchistickou“ ústavu, zastánci „NE“ v roce 1958

PCF do roku 1968

- Kritika V. republiky a „nového systému“
- Spolupráce v rámci voleb, především prezidentských voleb 1965
- 1964, umřel Maurice Thorez,
- nástupcem se stal Waldeck-Rochet
- absolvent studií v Moskvě, ale umírněnější,
- stejná ideologie a východiska

1968 – 1969

- 1968, nový tajemník Georges Marchaise
- „počátek marginalizace“
- první člověk, který se připojil až 1947

- nebyl na „studijním pobytu“ v Moskvě 40 - 44
- podpora osobních známých předchozího předsedy M. T.
- trochu polidštění a první náznak „odstalinštění“

- podpora sovětské zahraniční politiky
- Sovětský svaz prospívá globálnímu dobru
- 1969 – Prez. volby, **Jacques Duclos – 21,5%**

1980 – 1990

- 1981 – prezidentské volby,
- G.M. 15,5% a druhé kolo podpora F.M.
- Předčasné volby 1981 do AN – první ministři ve vládě
- Doprava, zdravotnictví, veřejné služby, práce a soc. věcí
- Neshody nad sovětskou zahraniční politikou – Afghánistán
- odchod z vlády, 1984
- 1986, nový volební systém nezajistil lepší podmínky
- prezidentské volby 1988 nejednotnost
- potvrzují další „ústup ze slávy“ (cca 7%)

1990 – 2022

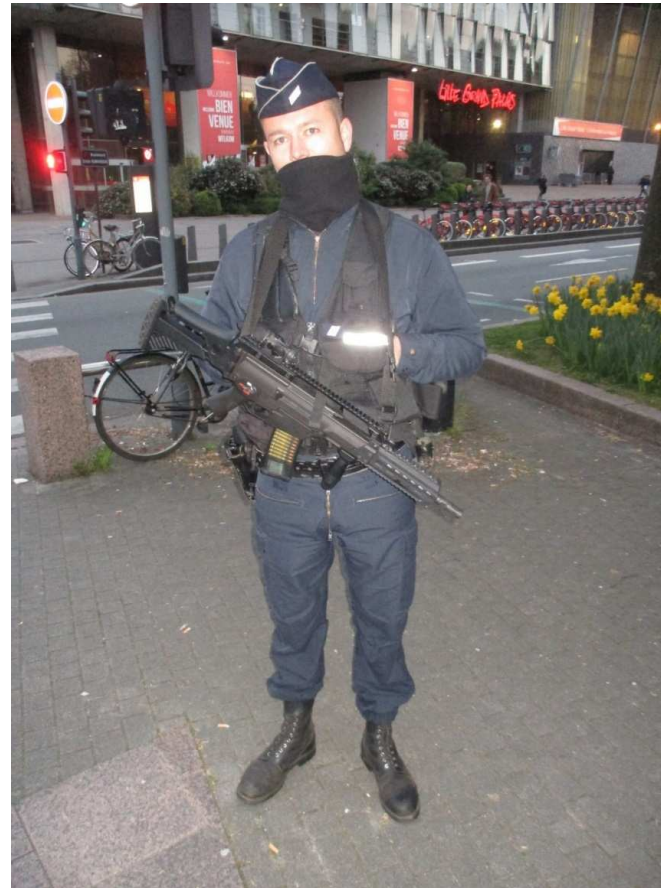
- 1994, proměna stranické symboliky
- Robert Hue, nový předseda a 1997, vstup do vlády
- Doprava, mládež a sport,
- státní sekretář – turismus, památky a kultura
- Pronájem stranické centrály,
- festival 100 let L'Humanité, deník založený 1904, Jean Jaurès
- 2002 - Robert Hue 3,37%
- 2007 - Marie-George Buffet – 1,93%
- 2012 - J.L. Mélenchon: Front de Gauche – 11,1%
- 2017 - J.L. Mélenchon: LFI - 19,6%
- 2022 – J.L. Mélenchon: 21,95%, F. Roussel 2,28%

Jean Luc Mélenchon 2017 Lille

Lille 2017

– <https://www.youtube.com/watch?v=ifEhkqG3Vzw>

PCF – zisky ve volbách do AN

1946	5430593	28,30	182
1951	5056605	26,40	103
1956	5514403	25,60	150
1968	4434832	20,00	34
1978	5870402	20,50	86
1986	2739925	9,80	35
1993	2331339	9,30	24
1997	2523405	9,92	35
2002	1216178	4,82	21
2007	1115719	4,92	15

NUPES – 2022

- Značka pro volby do AN 2022
- Různorodá koalice podporující radikálnější levicové myšlenky
- SMIC – 1500 EUR, důchodový věk 60 let
- Státní regulace/zastropování cen zboží denní potřeby
- Zavedení VI. Republiky (vztah prezidenta/premiéra, volební systém)
- Příspěvek na „osamostatnění se“ pro mládež
- Sdílení bohatství a fiskální spravedlnost

Strana	Hodnoty	Pozice
La France Insoumise		
La France insoumise	Ekoenviro/socialismus	Extrémní a radikální levice
Parti de gauche	Ekoenviro/socialismus	Extrémní a radikální levice
Společně	Ekosocialismus	Radikální levice
Odpor a rovnost	Regionalisté, socdem	Radikální levice
Nezávislá strana pracujících	Komunismus, marxismus,	Krajní levice
Ekologická revoluce - život	Ekosocialismus	Radikální levice
Sociálnědemokratická levice	Ekosocialismus	Levice
Ekologové		
Zelení	Enviro	Radikální levice a levý střed
Generace	Socdem a enviro	Levice
Ekologická generace	Enviro	Levice
Nový demokraté	Soc.dem a enviro	Levice
Demokratická levice a republikáni		
PCF	Komunismus	Radikální levice
Péyi-A	Iredentismus (Mart.)	Levice
Pour La Réunion	Soc.dem	Levice
Tavini huraatira	Iredentismus	Levice
Pokrok	Soc.dem.	Levice
Dekolonizační hnutí	Marxismus	Extrémní levice
Socialismus a partneři		
Parti Socialiste	Soc.dem.	Levice, střed
Progresivistická strana	Postmarxismus	Levice
Progresivisté Martiniku	Soc. dem	Levice

Závěrem

- Komunistická strana – strana jasné orientace a hodnot
- Nejlepší roky cca okolo 1950
- Minimum času u moci, velice krátké období
- Neumí s vládnoucí rolí pracovat
- Nutná spolupráce s PS
- Několik transformací po roce 2012
- Nyní zastoupení v rámci nové koalice NUPES
- Budoucnost?